

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1896-1898. L 84:1 - 125

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Landskrona. 3. 11. 97.

289.

Käraste!

Jag får börja så här nätt. Troligtvis
känner jag ej mer och då ser du ändå
att jag bever. — Tack för det långa bref-
vet! Tryckningen är nog börjad både
i Stockholm och Höjrenhamn och gifvet-
vis är mottot tryckt, eftersom ^{"Inledning"} ~~det~~ var bokens
andra sida. Jag kunde alltså ej ändra,
om jag än ville, och jag vill ej. Jag har
kittat på detta själf, utan någon hjälp, det
ger sådant klårhet att jag ej kan för-

Falun skänkt är utom antarna om de
Blau Rinner ing som författare. Men de
och någon ej. Men skola afrikkan, att han
emellertid för de första dagarna
vara upptagen av stadsråden, men
endast Kroppsligen, nu är min
själ helt hos dig. Hur som
helst tror jag du behöfver tala
lika mycket med mig om. Klara
samt om med de där andra kärda
nämningarna, så du får ställa
så att vi räkas. Du får resa
öfver Falun på upp eller ned-
resa till Stockholm. Jag känner
alldeles säkert att du vill jag
ha dig, jag vet ej när jag
sist rådde dig.
Känner ej mer, just som
jag trodde.
Detta är ett strängt lif —
Jag hoppas jag skall kunna skrifa
på tåget i morgon.

Handskrivningen är utom antarna om de
Blau Rinner ing som författare. Men de
och någon ej. Men skola afrikkan, att han

saka det. Falbeckhausen har ingenting
därmed att skaffa. Hvarken hon eller
Mats Tyckes hafva den minsta idé
om att boken är farlig. Nu skall
du vara så hyggelig och inte förha-
ta dig i mitt snötta, som du gjorde
med Fritiofs, det är inte bra. Den
här boken får du lof att älska och
bara tala godt om. Hvenu vet hur
det förhåller sig med de där, som
lyrra på oss?

Jag skall resa i morgon, och kam-
räven K-mu igår. Nu går jag följ-
aktligen staden rundt på ap-Redsminister.
Det är en tjugu ställen att gå till. Du
kan nämligen ut hur mycket tid du

nyelike har för Orfeus. Klalls bref
har jag ännu ej läst.

Jag blef mycket glad af Eira, det kan
du nog förstå, det roade mig ofantligt.
Angen har något eget hos sig. Mätte
hon bara få behålla det.

Det är häroft, att du ej kommer till
Shackholmen. Jag är så upplagd för
att vara kär och jag länftar nu
ständigt efter dig. Jag länftar
mycket häftigt och omsorliskt,
det är första gången på mycket,
mycket länge jag känner mig
fri att tänka på levande männis-
kor och då tar du som vanligt
alla tankar för dig. Jag får